

tributioner og Afgifter. Isald Noget skulde overskyde, skal Saadant dem strax reent udbetales". Det var den ene Paragraph. Den anden Paragraph, som bestemmer Noget om Prisen — og man kan jo da vist ikke udtage en enkelt Paragraph af Loven og sige: efter den skulle vi bedømme Forholdet; ere vi i Tvivl om, hvad den ene Paragraph har betydet paa den Tid, den blev affattet, saa er det Simpleste, man kan gjøre for at skaffe sig en fuldstændigere Forklaring derom, at see, hvorledes de andre Paragrapher i selve Loven have forstaaet det — er § 30. Der staaer: „Skulde imod al Fermodning saadanne Coniuncturer inden det første Aars Forløb indtræffe" — her staaer ikke overordentlige Coniuncturer, her staaer ganske simpelt saadanne Coniuncturer, nemlig Coniuncturer, hvor det vilde passe Staten, hvor det vilde være den simpleste Maade at afgjøre det med denne Remontering, være sig nu for at have den eller for at fortsætte den — „at Hestene maatte indtrækkes til Regimenterne" — naar man ikke mere vil eller kan give 7 Rbd. ud for at holde disse Heste, som hore Landrytteriet til, hvor Rytterne vare tilstede tilligemed Hestene, naar man ikke mere vil have et Landrytterie af denne Art og ikke mere vil holde Hestene hos disse Folk, saa indtræder den simple Coniunctur; kan man ikke have dem der mere, saa tager man dem ind paa sin egen Stald — „til bestandig Tjeneste, skal af Kongens Raabe paa engang ved Afleveringen af Hesten godtgjøres 11 Rbd. aarlig for hvert Aar, som fattes i de fastsatte 6 Aar og Hesten da tilhøre Kongen". — Altsaa, naar Kongen betaler 66 Rbd., saa horer Hesten ham til, og naar han, som han jo efter de første 6 Aars Forløb har gjort, har betalt disse 66 Rbd., saa horer Hesten ham til, og han kan, hvilket Dieblik han finder det passende, tage den igjen". — „Men skeer saadan Aflevering, efterat de første 6 Aar ere forløbne, da, som Hestene allerede ere betalte" — de ere altsaa betalte efter de første 6 Aar, og hvormed? Med disse 66 Rbd., hverken med mere eller med mindre. „leveres de uden Godtgjørelse. Naar derimod disse Coniuncturer ere forbi, da forholdes igjen efter § 28, og de deri ommældte 6 Aar tage

paany deres Begyndelse, efterat Saadant Vedkommende betids er bekendtgjort." Nu komme vi til en Paragraph, som omhandler et eget Tilfælde, denne Sag betræffende, og det er § 32. Derfom Hesteholderne vare vedblevne at være de samme, eller Hesteholdet var udviklet igjennem simpelt Kjøb fra den Ene til den Anden, saaledes, at Byrden var bleven paa Eiendommene og kunde have været afregnet, idet Eiendommene gif ved Kjøb over fra den Ene til den Anden, saa havde der ingen Vanffelighed været mere; men med Hensyn til Præstefabet var jo Forholdet ikke saaledes, der var dette Kjøb fra den Ene til den Anden vanffeligt at fastsætte, og da man ikke kunde bestemme, i hvilket Aar Hesten blev overleveret, og til hvilken Priis den skulde overleveres, saa fandt man det langt simplere at betragte enhver Præst som en ny Udreder, der begyndte en ny Udredning, en ny Remonteringsbrække, som altsaa skulde have 11 Rbd. aarlig for Udredningen i de første 6 Aar, og dernæst fortsatte Remonteringen paa samme Maade som hidtil. Nu var den almindelige Regel at give 7 plus 5 Rbd. aarlig for Hesten, den fræveg man ikke, men man sørgede for, at det Tillæg af 6 Rbd. aarlig i de første Aar kom en kommende Præst tilgode, man lod saaledes dette Tillæg transportere fra den ene Præst til den anden, som den eneste simple Maade, hvorpaa man uden at gjøre Noget Uret kunde faae dette Hestehold fortsat, uagtet Personerne skiftede uden et mellemtrædende Kjøb, som kunde skaffe Affindelse tilveie, og dermed bleve disse 36 Rbd. ikke Hestepriis; thi den ene Præst skyldte ikke at levere den fulde Hestepriis til den anden, og 36 Rbd. kunde ikke betragtes som en fuld Priis for en Hest paa idetmindste 10 Dwarkeer, da den paa den Tid af Regjeringen var bestemt til 40 Rbd. for en Hest paa 9 Dwarkeer og 4 Tommer, ja endog for en Hest, som var fra 9 Dwarkeer og 2 Tommer til 9 Dwarkeer og 4 1/2 Tomme. Paragraphhen lyder saaledes: „Naar en Præst paa Landet enten dør, eller kaldet paa en anden Maade vorder ledigt inden de første 6 Aar, betales til Eftermanden 6 Rbd. for hvert af de Aar, der ere forbi, men skeer det efter de første 6 Aars Forløb, da betaler den Afgaaende eller hans Stervo